



ROMANIA - Ministerul Economiei și Finanțelor Publice
AGENTIA NATIONALA DE ADMINISTRARE FISCALA
DIRECTIA GENERALA A FINANTELOR PUBLICE
CONSTANTA
Serviciul Soluționare Contestații

DECIZIA nr.66/27.08.2007
privind soluționarea contestației formulate de
S.C. CONSTANTA S.R.L.
înregistrată la D.G.F.P. Constanța sub nr.....

Serviciul Soluționare Contestații din cadrul D.G.F.P. Constanța a fost sesizat de către A.F.P. pentru Contribuabili Mijlocii Constanța prin adresa nr..... din 26.07.2007, înregistrată la D.G.F.P. Constanța sub nr...../26.07.2007, cu privire la contestația formulată de **S.C. CONSTANTA S.R.L.**, cu sediul în Constanța, Incinta, et..., cam..., CIF RO.....

Obiectul contestației îl reprezintă măsura constând în respingerea rambursării taxei pe valoarea adăugată în cuantum de lei stabilită prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare stabilite de inspecția fiscală nr....., întocmită în data de 10.07.2007 în baza Raportului de inspecție fiscală din 09.07.2007 de organele de inspecție fiscală din cadrul A.F.P. pentru Contribuabili Mijlocii Constanța.

Contestația a fost introdusă prin împuternicit, în baza împuternicirii avocațiale seria nr...../13.07.2007 anexată în original la dosarul contestației, fiind îndeplinite astfel prevederile art.206 lit.e) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată în 31.07.2007 și a fost depusă în termenul prevăzut la art.207 (1) din același act normativ.

Astfel, actul atacat a fost comunicat în data de 13.07.2007, iar contestația a fost depusă la organul emitent în data de 23.07.2007, fiind înregistrată sub nr.....

Constatându-se că în speță sunt întrunite și celelalte condiții de procedură, prevăzute la art.206 și 209(1) din O.G. nr.92/2003 republicată, Serviciul Soluționare Contestații din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice Constanța are competența să soluționeze pe fond cauza și să pronunțe soluția legală.

I. Prin adresa înregistrată la A.F.P. pentru Contribuabili Mijlocii Constanța sub nr..... din 23.07.2007, societatea CONSTANTA SRL, prin împuternicit, formulează contestație împotriva măsurii constând în respingerea rambursării taxei pe valoarea adăugată în sumă de lei dispusă prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare stabilite de inspecția fiscală nr...../10.07.2007, întocmită în baza Raportului de inspecție din 09.07.2007 încheiat de organele de inspecție fiscală din cadrul A.F.P. pentru Contribuabili Mijlocii Constanța, solicitând anularea acestor acte.

Totodată, invocând dispozițiile art.185(2) din Codul de procedură fiscală, petenta solicită și suspendarea executării actelor atacate până la soluționarea contestației.

În susținerea acțiunii sale petenta invocă următoarele :

Aprecierea organului de inspecție cu privire la faptul că pentru serviciile de pilotaj, remorcaj și manevre barje, prestate către clienți externi pe Canalul Dunăre Marea Neagră, locul prestării este cel indicat la art.133 alin.(1) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal respectiv locul unde prestatorul este stabilit sau are un sediu fix de la care sunt prestate serviciile iar aceste operațiuni se impozitează cu cota de T.V.A. de 19% deoarece sunt îndeplinite cumulativ condițiile prevăzute la art.126 alin.(1) din Codul fiscal și nu sunt îndeplinite condițiile prevăzute la art.126 alin.(9) lit.b)-e) din același act normativ, este eronată.

Astfel, petenta susține că, în cauză sunt ignorate dispozițiile alin.2 al articolului 133, care prevăd că:

“Prin derogare de la prevederile alin.(1), pentru următoarele prestări de servicii, locul prestării este considerat a fi: (...)

*b) locul unde se efectuează transportul, în funcție de distanțele parcurse, în cazul serviciilor de transport, **altele decât cele de transport intracomunitar de bunuri;***

*c) locul de plecare a unui transport intracomunitar de bunuri. Prin excepție, în cazul în care serviciul de transport este prestat unui client care, pentru prestarea respectivă, furnizează un cod valabil de înregistrare în scopuri de TVA, atribuit de autoritățile competente dintr-un stat membru, altul decât cel de plecare a transportului, se consideră că transportul are loc în statul membru care a atribuit codul de înregistrare în scopuri de TVA. **Prin transport intracomunitar de bunuri se înțelege orice transport de bunuri al cărui:***

1.loc de plecare și loc de sosire sunt situate în două state membre diferite; sau

2.loc de plecare și loc de sosire sunt situate în același stat membru, dar transportul este efectuat în legătură directă cu un transport intracomunitar de bunuri.”

Petenta consideră că adoptarea noului cod fiscal are ca obiectiv principal armonizarea politicii fiscale în domeniul TVA, precum și a legislației naționale cu cea comunitară în domeniu, arătând că principalele modificări aduse în acest sens prin Codul fiscal față de Legea nr.345/2002 privind T.V.A. sunt următoarele:

-Locul prestării serviciilor de transport este locul unde se efectuează transportul în funcție de distanțele parcurse, realizându-se astfel compatibilitatea cu prevederile Directivei a VI-a a CEE.

În acest context, petenta afirmă că obligația contractuală a societății este de a preda mărfurile în zona liberă Constanța, care reprezintă portul de tranzit unde mărfurile sunt transbordate pe o altă navă maritimă care o transportă la destinația finală și din acest motiv susține că serviciile prestate sunt servicii conexe transportului, aferente unor mărfuri care tranzitează România fără a avea ca destinație finală un port românesc, reprezentând în fapt servicii de transport de mărfuri extracomunitare către țări comunitare sau extracomunitare, după caz, aspecte dovedite prin conosamentele aferente mărfurilor.

Totodată, consideră că bunurile transportate de către CONSTANTA SRL pot fi considerate ca fiind în tranzit vamal extern și care sunt introduse într-o zonă liberă în vederea ieșirii din teritoriul vamal comunitar.

Deasemenea, afirmă că prestările de servicii efectuate de societate au ca unic scop transportul mărfii aflate în barje și nu transportul navei în sine așa cum în mod eronat au interpretat organele de inspecție fiscală și că, deși manevrele de tranzitare au fost efectuate pe Canalul Dunăre Marea Neagră, atât locul de plecare al transportului, cât și cel de sosire nu se află pe teritoriul României, aspect ce rezultă din conosamentul aferent fiecărei prestații, documente ce au fost prezentate organului de control.

Petenta susține că, chiar și în situația în care mărfurile tranzitate ar fi destinate unei depozitări temporare în portul Constanța, prin H.G. nr.410/1993 și H.G. nr.1908/2006 privind extinderea regimului de zonă liberă pe unele suprafețe din porturile Constanța, Galați și Brăila, a fost extins regimul de zonă liberă, față de suprafața inițială când a fost înființată zona liberă Constanța Sud .

Petenta mai susține că operațiunile desfășurate în perioada verificată nu se încadrează în prevederile art.126 (1) din Codul fiscal, deoarece acestea impun regula în materie de operațiuni impozabile, în timp ce legea reglementează expres operațiunile impozabile scutite de taxă cu drept de deducere pentru care nu se datorează taxa, dar este permisă deducerea ei.

În cererea formulată, petenta apreciază că echipa de control a dat o interpretare eronată prevederilor legale constatând că nu sunt îndeplinite condițiile prevăzute la art.126 (9) lit.b)-e) din Codul fiscal, în condițiile în care susține că nu a afirmat niciodată că societatea ar face parte din categoria întreprinderilor mici astfel încât să se poată încadra în aceste dispoziții legale invocate.

În aceste condiții, petenta arată că operațiunile derulate se încadrează în prevederile art.143 (1) lit.c) din Codul fiscal, potrivit căror:

“Sunt scutite de de taxă:

c) *prestările de servicii, altele decât cele prevăzute la art.144¹, legate direct de exportul de bunuri sau de bunuri plasate în regim de antrepozit de taxă pe valoarea adăugată, prevăzut la art.144(1) lit.a), pct.8 sau în unul dintre regimurile vamale suspensive, prevăzute la art.144(1) lit.a) pct.1-7.”*

În sprijinul susținerii sale petenta invocă punctul de vedere exprimat de Ministerul Economiei și Finanțelor prin adresa nr...../14.05.2007, conform căruia, potrivit prevederilor O.M.F.P. nr.2222/2006 cuprinzând Instrucțiunile pentru aplicarea scutirii de taxă pentru operațiunile prevăzute la art.143(1) lit.a)-i) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal cu completările și modificările ulterioare, justificarea scutirii de taxă pe valoarea adăugată prevăzută la art.143 (1) lit.h) din Cod se realizează pe baza documentelor care atestă că livrările de nave și prestările de servicii sunt destinate scopurilor prevăzute de lege.

Petenta apreciază că are drept de deducere a taxei pe valoarea adăugată în conformitate cu prevederile art.145(2) lit.c) din Codul fiscal dacă bunurile și serviciile achiziționate sunt destinate utilizării în folosul operațiunilor sale scutite de taxă cu drept de deducere conform art.143, art.144 și art.144¹.

În ceea ce privește cererea de suspendare a executării actelor atacate până la momentul soluționării contestației, petenta consideră că a prezentat suficiente argumente pentru a o considera întemeiată.

II. Raportul de inspecție fiscală din data de 09.07.2007 a fost întocmit de organele A.F.P. pentru Contribuabili Mijlocii Constanța în vederea soluționării decontului cu sumă negativă de T.V.A. cu opțiune de rambursare, aferent lunii ianuarie 2007.

Urmare controlului s-a constatat că societatea a efectuat pentru clienți externi servicii de pilotaj, remorcaj și manevre barje pe Canalul Dunăre Marea Neagră în sumă de lei, pentru care nu a colectat TVA.

Organul de inspecție a considerat că pentru aceste operațiuni, locul prestării serviciilor este cel prevăzut la art.133(1) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal cu completările și modificările ulterioare, respectiv locul unde prestatorul este stabilit sau are un sediu fix de la care serviciile sunt efectuate.

În opinia organului de inspecție, aceste operațiuni sunt impozabile întrucât îndeplinesc cumulativ condițiile prevăzute la art.126 (1) din Codul fiscal și nu îndeplinesc condițiile prevăzute la art.126 (9) lit. b)-e) din același act normativ.

În aceste condiții, a considerat că, potrivit art.140 (1) din Codul fiscal, cota de T.V.A. este de 19%, aplicându-se asupra bazei de impunere pentru operațiunile impozabile care nu sunt scutite de taxă sau care nu sunt supuse cotei reduce.

Din aceste considerente, în timpul inspecției fiscale s-a colectat TVA în sumă de lei (..... lei x19%).

În baza raportului de inspecție a fost întocmită Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare stabilite de inspecția fiscală nr..... din 10.07.2007, în care a fost respinsă la rambursare TVA în sumă de lei, din totalul sumei solicitate în cuantum de lei.

Raportul de inspecție și Decizia de impunere nr...../10.07.2007 au fost transmise contribuabilului prin scrisoare recomandată cu confirmare de primire în data de 12.07.2007.

III. Având în vedere actele și documentele existente la dosarul cauzei, motivațiile petentei în raport de constatările organelor de inspecție, ținând cont de dispozițiile legale aplicabile în speță, se rețin următoarele:

Speța supusă soluționării este dacă măsura constând în colectarea TVA pentru operațiunile efectuate pe Canalul Dunăre Marea Neagră pentru clienți externi, cu consecința respingerii rambursării acestei sume, este întemeiată legal.

În fapt, urmare inspecției fiscale efectuate în vederea soluționării decontului cu sumă negativă de T.V.A. cu opțiune de rambursare aferent lunii ianuarie 2007, s-a constatat că societatea a prestat servicii de pilotaj, remorcaj și manevre barje pe Canalul Dunăre Marea Neagră pentru clienți externi, pentru care nu a colectat T.V.A.

Organul de inspecție a stabilit că locul prestării serviciilor pentru aceste operațiuni este cel prevăzut la art.133 (1) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal cu modificările și completările ulterioare, respectiv, locul unde prestatorul este stabilit sau are un sediu fix de la care serviciile sunt efectuate și că aceste operațiuni sunt impozabile întrucât îndeplinesc cumulativ condițiile prevăzute la art.126 (1) și nu îndeplinesc condițiile prevăzute la art.126(9) lit.b)-e) din Codul fiscal.

În consecință, pentru aceste operațiuni a procedat la colectarea TVA în sumă de lei, respingând rambursarea acestei sume.

Petenta contestă măsura dispusă susținând că, locul prestării nu se află pe teritoriul României, că operațiunile efectuate nu se încadrează în prevederile art.126(1) ci în categoria celor scutite de taxă prevăzute la art.126(9) lit.b) din Codul fiscal, deoarece serviciile pe care le efectuează sunt cele menționate la art.143(1) lit.c) la care face trimitere acest articol, respectiv serviciile legate direct de exportul de bunuri sau de bunuri plasate în regim de antrepozit de TVA sau în unul din regimurile vamale suspensive.

În drept, aplicabile speței sunt următoarele dispoziții din Codul fiscal aprobat prin Legea nr.571/2003, cu modificările și completările ulterioare:

“Art.133

1) *Locul prestării de servicii este considerat a fi locul unde prestatorul este stabilit sau are un sediu fix de la care serviciile sunt efectuate.*

(2) *Prin derogare de la prevederile alin. (1), pentru următoarele prestări de servicii, locul prestării este considerat a fi:*

b) *locul unde se efectuează transportul, în funcție de distanțele parcurse, în cazul serviciilor de transport, altele decât cele de transport intracomunitar de bunuri;*

Referitor la aplicarea prevederilor art.133 (2) lit.b) din Codul fiscal, în normele metodologice aprobate prin H.G. nr.44/2004 se precizează:

“14. (1) *În sensul art. 133 alin. (2) lit. b) din Codul fiscal, locul prestării pentru serviciile ce constau în transportul de bunuri, altele decât transportul intracomunitar de bunuri și transportul de persoane, este locul în care se efectuează transportul în funcție de distanțele parcurse.*

(3) *Transporturile internaționale de bunuri sunt transporturile care au fie punctul de plecare, fie punctul de sosire în afara Comunității, fie ambele puncte sunt situate în afara Comunității, dar transportul tranzitează România.[...]. **Locul prestării serviciilor internaționale de transport de bunuri sau persoane este considerat a fi în România pentru partea din parcursul efectuat în interiorul țării, denumită traseu național.***

(4) *Pentru transportul internațional de bunuri sau de persoane, partea din parcursul efectuat în România este parcursul efectuat între locul de plecare și locul de sosire al transportului de bunuri sau de persoane, determinată după cum urmează:*

a) *pentru transporturile care au punctul de plecare în România, locul de plecare este considerat a fi locul unde începe transportul bunurilor sau primul punct de îmbarcare al pasagerilor, iar locul de sosire este considerat a fi punctul de trecere al frontierei dinspre România în străinătate;*

b) *pentru transporturile care au punctul de plecare în afara României și punctul de sosire în România, locul de plecare este punctul de trecere al frontierei din străinătate spre România, iar locul de sosire este primul loc de destinație al bunurilor în România sau ultimul punct de debarcare a pasagerilor care au fost îmbarcați în afara României;*

c) *pentru transporturile care tranzitează România, fără a avea nici punctul de plecare, nici punctul de sosire în România, locul de plecare este considerat a fi locul de trecere a*

frontierei dinspre străinătate în România, iar locul de sosire este considerat a fi punctul de trecere a frontierei dinspre România în străinătate;

(5) Facturile sau alte documente legal aprobate pentru transportul internațional se emit pentru parcursul integral, fără a fi necesară separarea contravalorii traseului național și a celui internațional. Orice scutire de taxă pentru servicii de transport prevăzută de art. 143 sau art. 144 din Codul fiscal se acordă pentru parcursul efectuat în interiorul țării, în timp ce distanța parcursă în afara țării se consideră că nu are locul prestării în România și nu se datorează taxa. Persoana care efectuează servicii de transport internațional beneficiază de dreptul de deducere a taxei aferente achizițiilor de bunuri și/sau servicii și pentru partea din transport care nu are locul prestării în România, în baza art. 145 alin. (2) lit. b) din Codul fiscal.

Art.126 din Codul fiscal:

“ (1) Din punct de vedere al taxei sunt operațiuni impozabile în România cele care îndeplinesc cumulativ următoarele condiții:

a) operațiunile care, în sensul art. 128 - 130, constituie sau sunt asimilate cu o livrare de bunuri sau o prestare de servicii, în sfera taxei, efectuate cu plată;

b) locul de livrare a bunurilor sau de prestare a serviciilor este considerat a fi în România, în conformitate cu prevederile art. 132 și 133;

c) livrarea bunurilor sau prestarea serviciilor este realizată de o persoană impozabilă, astfel cum este definită la art. 127 alin. (1), acționând ca atare;

d) livrarea bunurilor sau prestarea serviciilor să rezulte din una dintre activitățile economice prevăzute la art. 127 alin. (2);

9) Operațiunile impozabile pot fi:

b) operațiuni scutite de taxă cu drept de deducere, pentru care nu se datorează taxa, dar este permisă deducerea taxei datorate sau achitate pentru achiziții. În prezentul titlu aceste operațiuni sunt prevăzute la art. 143 - 144¹;

c) operațiuni scutite de taxă fără drept de deducere, pentru care nu se datorează taxa și nu este permisă deducerea taxei datorate sau achitate pentru achiziții. În prezentul titlu aceste operațiuni sunt prevăzute la art. 141;

d) importuri și achiziții intracomunitare, scutite de taxă, conform art. 142;

e) operațiuni prevăzute la lit. a) - c), care sunt scutite fără drept de deducere, fiind efectuate de întreprinderile mici care aplică regimul special de scutire prevăzut la art. 152, pentru care nu se datorează taxa și nu este permisă deducerea taxei datorate sau achitate pentru achiziții”.

Art.143 din Codul fiscal:

“(1) Sunt scutite de taxă:

c) prestările de servicii, altele decât cele prevăzute la art. 144¹, legate direct de exportul de bunuri sau de bunurile plasate în regim de antrepozit de taxă pe valoarea adăugată, prevăzut la art. 144 alin. (1) lit. a) pct. 8, sau în unul dintre regimurile vamale suspensive, prevăzute la art. 144 alin. (1) lit. a) pct. 1 - 7;

(3) Prin ordin al ministrului finanțelor publice se stabilesc, acolo unde este cazul, documentele necesare pentru a justifica scutirea de taxă pentru operațiunile prevăzute la alin. (1) și (2) și, după caz, procedura și condițiile care trebuie îndeplinite pentru aplicarea scutirii de taxă”.

Art.144 (1):

„Sunt scutite de taxă următoarele:

a) livrarea de bunuri care urmează:

1. să fie plasate în regim vamal de admitere temporară, cu exonerare totală de la plata taxelor vamale;

2. să fie prezentate autorităților vamale în vederea vămuirii și, după caz, plasate în depozit necesar cu caracter temporar;
3. să fie introduse într-o zonă liberă sau într-un antrepozit liber;
4. să fie plasate în regim de antrepozit vamal;
5. să fie plasate în regim de perfecționare activă, cu suspendare de la plata drepturilor de import;
6. să fie plasate în regim de tranzit vamal extern;
7. să fie admise în apele teritoriale: - pentru a fi încorporate pe platforme de forare sau de producție, în scopul construirii, reparării, întreținerii, modificării sau reutilizării acestor platforme ori pentru conectarea acestor platforme de forare sau de producție la țărm;- pentru alimentarea cu carburanți și aprovizionarea platformelor de forare sau de producție;
8. să fie plasate în regim de antrepozit de taxă pe valoarea adăugată, definit după cum urmează:
 - pentru produse accizabile, orice locație situată în România, care este definită ca antrepozit fiscal, în sensul art. 4 lit. (b) din Directiva 92/12/CEE, cu modificările și completările ulterioare;
 - pentru bunuri, altele decât produsele accizabile, o locație situată în România și definită prin norme;”

Potrivit clasificăției activităților din economia națională - CAEN, aprobată prin Ordinul președintelui Institutului Național de Statistică nr.601/2002, activitatea 6322 - “Alte activități anexe transporturilor pe apă” practică de societate cuprinde servicii de exploatare a căilor navigabile, de pilotare și acostare la dană precum și alte servicii auxiliare pentru transportul pe apă, precum operațiuni de remorcaj maritim și manevre convoaie de barje pe Canalul Dunăre Marea Neagră.

Din contextul legal citat se reține că serviciile de pilotaj, remorcaj și manevre efectuate pe Canalul Dunăre Marea Neagră, anexe transporturilor internaționale, sunt impozabile în România pentru partea din parcursul efectuat în interiorul țării, fiind scutite de taxă cu drept de deducere în cazul în care aceste operațiuni se încadrează în cele menționate la art.143 (1) lit.c) din Codul fiscal, respectiv sunt efectuate în legătură cu bunurile plasate în unul din regimurile vamale suspensive prevăzute la art.144 (1) lit.a) pct.1-7.

În această situație, justificarea scutirii de taxă pe valoarea adăugată se efectuează cu documentele prevăzute la art.4 (6) din O.M.F.P. nr.2222/2006 privind aprobarea Instrucțiunilor de aplicare a scutirii de taxă pe valoarea adăugată pentru operațiunile prevăzute la art.143 alin.(1) lit. a) - i), art. 143 alin. (2) și art. 144¹ din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, respectiv :

„a) contractul încheiat cu beneficiarul prestării de servicii, care poate fi exportatorul, sau beneficiarul sau titularul regimurilor menționate la art. 144 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal, transportatorul sau casa de expediție;

b) factura sau alte documente specifice;

c) documentele din care să rezulte că bunurile au fost exportate, sau au fost plasate în regim de antrepozit de taxă pe valoarea adăugată prevăzut la art. 144 alin. (1) lit. a) pct. 8 din Codul fiscal, sau în unul dintre regimurile vamale suspensive, prevăzute la art. 144 alin. (1) lit. a) pct. 1 - 7 din Codul fiscal”.

În speță, se reține că deși organul de inspecție a constatat că serviciile de pilotaj, remorcaj, manevre barje pe Canalul Dunăre Marea Neagră efectuate pentru clienți externi sunt operațiuni impozabile din punct de vedere al taxei pe valoarea adăugată, acesta a stabilit că respectivele servicii nu îndeplinesc condițiile prevăzute la art.126 (9) lit.b)-e) din Codul fiscal în care se nominalizează operațiunile scutite de taxă, fără să arate însă care sunt motivele de fapt care au condus la această concluzie.

Pe de altă parte, petenta susține că serviciile efectuate sunt servicii conexe transportului de mărfuri care tranzitează România, fără a avea ca destinație finală un port românesc și drept

urmare acestea se încadrează în operațiunile impozabile prevăzute la art.126 alin.(9) lit.b), scutite de taxă cu drept de deducere, pentru care prestatorul nu datorează taxa, dar îi este permisă deducerea taxei datorate sau achitate pentru achiziții, mai precis în operațiunile prevăzute la art.143(1) lit.c) din Codul fiscal, conform cărora sunt scutite de taxă prestările de servicii legate direct de exportul de bunuri sau de bunurile plasate în regim de antrepozit de taxă pe valoarea adăugată sau în unul dintre regimurile vamale suspensive prevăzute la art.144(1) lit.a) pct.1-7.

Se reține că petenta nu justifică aceste susțineri cu înscrisuri din care să rezulte că bunurile pentru care au fost efectuate prestările de servicii conexe transporturilor au fost plasate într-unul din regimurile vamale suspensive prevăzute la art.144 alin.1 lit.a) pct.1-7 din Codul fiscal, astfel încât să-i fie aplicabile scutirile de taxă menționate la art.143 alin.1 lit.c) din același act normativ, documente care sunt indicate expres în O.M.F.P. nr.2222/2006 .

Nu în ultimul rand, nu poate fi luat în considerare argumentul invocat de petentă cu privire la punctul de vedere exprimat de Ministerul Economiei și Finanțelor prin adresa nr...../14.05.2007 anexată la dosarul contestației, întrucât acesta se referă la scutirea de taxă pentru operațiunile prevăzute la art.143 alin.1 lit.h) din Codul fiscal, ori în speță petenta afirmă că operațiunile pe care le efectuează sunt cele care se încadrează la art.143 alin.1 lit.c).

Față de situația expusă, organul de soluționare nu se poate pronunța cu privire la situația de fapt și de drept incidentă speței, în condițiile în care, pe de o parte, organul de inspecție nu argumentează constatarea cu privire la neîndeplinirea condițiilor privind aplicarea prevederilor art.126 alin.9 lit.b)-e) din Codul fiscal referitoare la operațiunile scutite de taxă pe valoarea adăugată iar pe de altă parte, petenta nu demonstrează că serviciile prestate sunt aferente bunurilor plasate în regim vamal suspensiv.

În aceste condiții, se va desființa parțial Decizia de impunere nr...../10.07.2007 și Raportul de inspecție fiscală din 09.07.2007 în baza căruia a fost întocmită, urmând a se efectua o nouă verificare analizându-se dacă operațiunile în cauză se încadrează în cele prevăzute la art.143 (1) lit.c) din Codul fiscal, respectiv dacă sunt aferente bunurilor aflate în regim vamal suspensiv și dacă petenta deține documente prin care să justifice acest lucru.

În ceea ce privește solicitarea de suspendare a executării actului administrativ atacat, se reține că urmare soluției pronunțate, acesta a fost desființat parțial, situație în care cererea petentei a rămas fără obiect.

Pentru considerentele arătate și în temeiul art.210 și 216 alin. (3) din Codul de procedură fiscală aprobat prin O.G. nr.92/2003 republicată, se

DECIDE:

Desființarea parțială a Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr...../10.07.2007 și a Raportului de inspecție fiscală din 09.07.2007 întocmite de organele de inspecție din cadrul A.F.P.Contribuabili Mijlocii Constanța, pentru suma de lei, reprezentând T.V.A. respinsă la rambursare.

Urmare acestei soluții se va întocmi un nou raport de inspecție și o nouă decizie de impunere, avându-se în vedere considerentele expuse în cuprinsul prezentei, acte ce vor fi transmise Serviciului Soluționare Contestații în termen de 30 zile de la primirea prezentei.

**DIRECTOR EXECUTIV,
VASILICA MIHAI**

C.S., G.D.